

Arrest

**nr. 66 764 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 juni 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 maart 2010 legt verzoeker die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, een verklaring af van wettelijke samenwoning met B.M., van Belgische nationaliteit.

Verzoeker biedt zich aan te Antwerpen met het oog op inschrijving.

Op 8 april 2010 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen de beslissing “*van de Dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen met name het weigeren van het nemen van een beslissing in het kader van een aanvraag vestiging van verzoeker*”.

Bij arrest van de Raad nr. 44 869 van 16 juni 2010 wordt dit beroep verworpen.

Op 20 juli 2010 dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie. Hij wordt verzocht om binnen de drie maanden de volgende documenten over te leggen: bewijs samenwoning één jaar of bewijs twee jaar regelmatige ontmoetingen.

Verzoeker legt geen documenten voor.

Op 8 november 2010 neemt de burgemeester van Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 30 november 2010 stelt de lokale politie een positief samenwoningsverslag op.

Op 4 februari 2011 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Hij wordt verzocht om binnen de drie maanden de volgende documenten over te leggen: bewijs samenwoning één jaar of bewijs dat ze elkaar één jaar kennen + 3 ontmoetingen van 45 dagen.

Op 28 april 2011 legt verzoeker volgende documenten voor: kopieën van enkele bladzijden uit zijn paspoort met daarin een Schengenvisum afgestempeld op 11 maart 2008, een document van de stad Antwerpen van 8 februari 2010 waarin vermeld wordt dat verzoeker en zijn partner meedelen een verklaring van wettelijke samenwoning te willen afleggen en waarop de kwartieragent op 18 maart 2010 bevestigt dat deze personen daadwerkelijk samenwonen op het adres waarvan sprake, foto's.

Op 9 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 04/02/2010 door F. Y., K. A. geboren te A, op (...) en van Egyptische nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15/12/1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben, (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 05/07/2010).

Betrokkene brengt volgende bewijzen aan ter staving van de relatie:

-Een aanvraag tot een woonstcontrole aan de kwartieragent, dd.18/03/2010: aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend op 04/02/2011 toont de datum van dit verslag niet aan dat betrokkene reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond.

-Foto's met als oudste datum 01/10/2007: men kan op basis van een aantal foto's alleen bezwaarlijk stellen dat de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie is aangetoond.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt aan betrokkene geweigerd.

(...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“EERSTE Middel: Schending van art. 40bis van de Vreemdelingenwet. Schending van art. 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen. Schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker heeft de duurzame relatie bewezen aan de hand stukken welke werden afgegeven aan de DVZ van Antwerpen.

Dat de gedaagde de beslissing in fine motiveert als volgt:

“(…)”

Eerst en vooral merkt verzoeker op dat er niet geen woord gerept wordt over zijn eerste aanvraag noch over zijn samenwoning met zijn Belgische partner zoals vermeld in het Rijksregister.

Dat deze elementen onontbeerlijk zijn ter beoordeling van het dossier doch niet worden vermeld in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is in die zin niet afdoende gemotiveerd.

Verder wordt niet ingegaan op het criterium ** dat zij elkaar tenminste één jaar kennen”. Nochtans heeft verzoeker duidelijk stukken neergelegd waaruit blijkt dat hij zijn partner in Egypte ontmoet heeft en dat zij reeds sedert van voor 18.03.2010 samenwonen. Verzoeker ziet niet hoe hij niet in aanmerking komt voor dit criterium en meent dat de beslissing op dit punt onjuist gemotiveerd werd. Immers door de stukken wordt aangetoond dat ze elkaar al minstens een jaar kennen.

De bestreden beslissing dient te worden nietigverklaard.”

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat zij niet inziet waarom in de bestreden beslissing zou moeten worden gemotiveerd aangaande een eerdere aanvraag die verzoeker heeft ingediend en waarover reeds een beslissing werd genomen. Verzoeker heeft zich hierop niet gesteund bij het indienen van zijn tweede aanvraag, terwijl het indienen van de aanvraag op 20 juli 2011 niet aantoonde dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie van minstens één jaar. Verzoekers beschouwingen dat niet werd ingegaan op het criterium van elkaar tenminste één jaar te kennen, missen feitelijke grondslag.

De verwerende partij merkt op dat in de bestreden beslissing wordt ingegaan op de stukken die verzoeker heeft voorgelegd. Verzoeker heeft geen andere stukken voorgelegd op 28 april 2011, zoals ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Bij zijn aanvraag zelf heeft hij de verklaring van wettelijke samenwoning voorgelegd en hij werd er uitdrukkelijk op gewezen dat hij bewijzen van zijn duurzame relatie van minstens één jaar diende voor te leggen, met name “bewijs samenwoning 1 jaar of bewijs dat ze elkaar 1 jaar kennen + 3 ontmoetingen 45 dagen”. De verwerende partij wijst erop dat niet kan worden ingezien welke bijkomende motivering de gemachtigde nog zou moeten opgenomen hebben in de bestreden beslissing. De gemachtigde heeft terecht vastgesteld dat verzoeker geen afdoende bewijzen heeft voorgelegd van een duurzame en stabiele relatie van ten minste één jaar, zoals vereist door de vreemdelingenwet en conform de criteria zoals verduidelijkt in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De verwerende partij citeert artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 en stelt dat verzoeker naar het tweede criterium verwijst, maar op geen enkele manier aantoonde dat de stukken die hij heeft voorgelegd het bewijs leveren dat verzoeker en zijn partner elkaar sedert ten minste één jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing onredelijk zou zijn.

De verwerende partij meent dat er naar behoren is voldaan aan de materiële motiveringsplicht en dat de gemachtigde geheel terecht, gelet op de elementen die het dossier van verzoeker daadwerkelijk kenmerken en overeenkomstig de wettelijke bepalingen ter zake, heeft beslist aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren.

Ten overvloede laat de verwerende partij nog gelden dat het tegelijk aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het verzoeker onmogelijk zou maken uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, betekent dit dat hij van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden. De verwerende partij repliceert dan ook slechts in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 en artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de vreemdelingenwet; verzoeker brengt onvoldoende bewijzen aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben: de aanvraag tot woonstcontrole van 18 maart 2010 toont niet aan dat verzoeker reeds een jaar voor de aanvraag op 4 februari 2011 heeft samengewoond met zijn partner en de foto's met als oudste datum 1 oktober 2007 tonen niet aan dat de duurzaamheid en de stabiliteit van de relatie zijn aangetoond. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat er met geen woord wordt gerept over zijn eerste aanvraag noch over zijn samenwonen met zijn partner zoals vermeld in het rijksregister. Vervolgens meent verzoeker dat niet wordt ingegaan op het criterium "elkaar tenminste één jaar kennen". Nochtans heeft verzoeker stukken neergelegd waaruit blijkt dat hij zijn partner in Egypte ontmoet heeft en dat zij reeds van 18 maart 2010 samenwonen. Hieruit blijkt dat verzoeker en zijn partner elkaar al minstens een jaar kennen zodat de beslissing op dit punt onjuist gemotiveerd is.

De aangevoerde schending van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet wordt besproken samen met de aangevoerde schending van de materiële motiveringplicht.

Artikel 40*bis*, § 2, eerste en tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luiden als volgt:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)"

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk, die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie, die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing zijn op de familieleden van een Belg, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een Belgische partner wenst te beroepen toe om, met alle middelen van recht, het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 aan te tonen. De vrijheid inzake de bewijsregeling sluit evenwel niet uit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de bewijswaarde van de voorgelegde overtuigingsstukken beoordeelt.

2.3.3. Verzoeker heeft volgende documenten voorgelegd: een document van de stad Antwerpen van 8 februari 2010 waarin vermeld wordt dat verzoeker en zijn partner meedelen een verklaring van wettelijke samenwoning te willen afleggen en waarop de kwartieragent op 18 maart 2010 bevestigt dat deze personen daadwerkelijk samenwonen op het adres waarvan sprake, foto's, de verklaring van wettelijke samenwoning met B.M., van Belgische nationaliteit, van 19 maart 2010.

Over deze stukken wordt in de beslissing het volgende gesteld:

“Betrokkene brengt volgende bewijzen aan ter staving van de relatie:

-Een aanvraag tot een woonstcontrole aan de kwartieragent, dd.18/03/2010: aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend op 04/02/2011 toont de datum van dit verslag niet aan dat betrokkene reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond.

-Foto's met als oudste datum 01/10/2007: men kan op basis van een aantal foto's alleen bezwaarlijk stellen dat de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie is aangetoond.”

2.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn vroegere aanvraag, toont hij niet aan in welk opzicht daarmee rekening diende te worden gehouden. Ook inzake de samenwoning met zijn Belgische partner zoals vermeld in het rijksregister, geeft verzoeker geen verdere verduidelijking. Alleszins voegt hij geen uittreksel uit het rijksregister toe aan het verzoekschrift, zodat niet blijkt wat hiermee aangetoond zou worden.

In de bestreden beslissing wordt alleszins wel rekening gehouden met het feit dat verzoeker en zijn partner sedert 18 maart 2010 samenwonen, maar er wordt op gewezen dat de aanvraag dateert van 4 februari 2011 zodat deze datum niet aantoont dat het koppel reeds één jaar voor de aanvraag heeft samengewoond. Dit motief strookt met de stukken zoals die zich in het dossier bevinden en met de ter zake geldende wetsbepalingen. Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de duurzame relatie al minstens een jaar moet duren en artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 bepaalt dat het koppel minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land moet hebben samengewoond. Verzoeker betwist niet dat hij enkel het bewijs heeft geleverd dat het koppel samenwoont sedert 18 maart 2010, wat geen één jaar is voor de aanvraag van 4 februari 2011.

2.3.5. Waar verzoeker kritiek uit op het motief dat het bewijs niet voorligt dat zij elkaar al één jaar kennen, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing verduidelijkt wordt dat dit een criterium is bepaald door artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008. Dit criterium luidt als volgt:

“2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;”

Het volstaat bijgevolg niet dat aangetoond wordt dat het koppel elkaar ten minste een jaar kent, zoals verzoeker ten onrechte voorhoudt, maar het bewijs dient tevens geleverd te worden dat zij regelmatig met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen. Verzoeker heeft foto's voorgelegd. Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde daarover stelt dat op basis van een aantal foto's bezwaarlijk kan worden gesteld dat de duurzaamheid en de stabiliteit van de relatie zijn aangetoond. Waar verzoeker zou menen dat het volstaat dat hij samenwoont met zijn partner om aan te tonen dat ze elkaar tenminste een jaar kennen, herhaalt de Raad dat deze samenwoning een aanvang nam minder dan één jaar voor de aanvraag en dat verzoeker in het middel geen verdere verduidelijking in dit verband geeft.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een foutieve feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, afdoende, pertinente en ter zake dienende motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET